

गोष्ठ (von गोष्ठ) adj. auf den Kuhstall bezüglich, darin befindlich u. s. v. VS. 16, 44.

गोष्पद् (गोस्, gen. von गो, + पद्) n. P. 6, 1, 145. 1) der Eindruck einer Rinderklaue im Erdboden; die zur Ausfüllung eines solchen Eindrucks eben hinreichende Menge Wassers; eine unbedeutende Pfütze, = प्रमाण P. = मान AK. 3, 4, 10, 96. = गोखुरश्च H. an. 3, 331. = गोष्पदश्च MED. d. 27. गोष्पदे संसृतोदके MBh. 1, 1444. गोष्पदत्रिरात्रत Verz. d. B. H. No. 468 (A dhj. 13). गोष्पदमात्रं क्षेत्रम् P. 6, 1, 145, Sch. गोष्पदपूरं (oder गोष्पदप्र) वृष्टो देवः P. 3, 4, 32, Sch. BHATT. 14, 20. बाहुभ्यां सागरं तीर्त्वा लङ्कितुं गोष्पदं लघु । एतावदेव शेषं वो जेतव्यम् R. 6, 69, 16. तीर्त्वा सागर-मन्तोभ्यं धातुरै गोष्पदे कृतौ 23, 19. भीष्मद्रेणार्णवं तीर्त्वा कर्णपातालसंभ-वम् । मा निमज्जस्व सगणः शल्यमासाद्य गोष्पदम् ॥ MBh. 9, 360. 7, 5875. 9223. समुद्रकल्पं च वलं धार्तराष्ट्रस्य माधव । अस्मान्मासाद्य संगतं गोष्प-दोयममच्युत ॥ 9, 1290. लवणजलनिधिर्गोष्पदीकृतो मे R. 5, 31, 62. 33, 23. संयुगगोष्पद् ein Kampf, der nicht mehr als eine Pfütze Einem zu schaf- fen macht, MBh. 7, 4724. — 2) ein von Kühen besuchter Ort AK. H. an. MED. = सेवितासेवित P. 6, 1, 145. Nach dem Sch. m. oder adj.: गोष्पदे गोसेवितो देशः । अगोष्पदान्तरण्यानि.

गोस m. 1) = गोपरस Myrrhe H. an. 2, 579. MED. s. 2. — 2) = गो-सर्ग Tagesanbruch diess. und Hār. 161; vgl. गोशे.

गोसखि s. u. गोपखि.

गोसगृह (?) n. ein inneres Gemach, Schlafzimmer Wils.

गोसंख्य (गो + संख्य) m. P. 6, 2, 66. Sch. der die Kühe überzählt, Kuh- hirt AK. 2, 9, 57. H. 889. गोसंख्य आसं कुरुगुवानाम् MBh. 4, 284. 289.

गोसंख्यातृ (गो + सं + तृ) m. dass.: गोसंख्याता भविष्यामि विराटस्य म- क्षीयते: MBh. 4, 67.

गोसंग m. ein verlesenes गोसर्ग BHŪRIPR. im ÇKDr.

गोसर्त्त (गो + सर्त्त) n. ein best. Opfer TS. 7, 3, 1, 1.

गोसदन्त (गो + सदन्त) m. Bos Gavaeus (dem Rinde ähnlich) H. 1826. — Vgl. गवय.

गोसनि s. u. गोषणि.

गोसंदाय (गो + सं + दाय) adj. eine Kuh schenkend P. 3, 2, 3, Sch.

गोसंभवा (गो + संभवा) f. N. einer Pflanze, = श्वेतदूर्वा (vgl. गोलोमी)

RĪGĀN. im ÇKDr.

गोसर्ग (गो + सर्ग) m. die Zeit da man die Kühe loslässt, Tagesan- bruch TRIK. 4, 1, 103. Hār. 161. Suçr. 2, 147, 17.

गोसर्प (गो + सर्प) m. Lacerta Godica (गोधिक) HAUGHT.

गोसर्व (गो + सर्व) m. eine best. eintägige Opfercerimonie TBa. 2, 7, 6, 1. LĪTJ. 9, 4, 22. KĀTJ. ÇR. 22, 11, 3. ÇĀNKH. ÇR. 14, 11, 10. 15, 1. MAÇ. 3, 5 in Verz. d. B. H. 73. M. 11, 74. MBh. 3, 1133. 3, 4090. 12, 6091. 13, 4918. BHĪG. P. 3, 12, 40. = गोमेध GĀTĪDH. im ÇKDr.

गोसपश m. = गोपरस Myrrhe RĪJAM. zu AK. 2, 9, 105. — Vgl. गोस und शश, welche beide dasselbe bedeuten sollen.

गोसकृत्नी (गो + सकृत्) f. N. zweier Feiertage: der 15te Tag in der dunklen Hälfte des Kārtika und der 15te Tag in der dunklen Hälfte des Ījaishīha As. Res. III, 267. 285.

गौसाद (गो + साद), **गौसादि** (गो + सादि) und **गौसारथि** (गो + सा + थि) P. 6, 2, 41. — Vgl. गोपादो.

गोसिल (?) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĪDHJ. in Verz. d. B. H. 38. 35. — Vgl. गोस्वल्.

गोसूत्रिका (गो + सूत्र) f. a rope piqueted at both ends; with separate halters made fast to it for each ox or cow COLBR. Alg. 319.

गोस्तन (गो + स्तन) 1) m. a) Zitze der Kuh: गोस्तनाकार Suçr. 1. 239. 12. 2, 303, 5. — b) Blumenstrauß ÇABDAR. bei WILS. — c) ein Perlen- schmuck aus vier Schnüren AK. 2, 6, 3, 7. H. 661. an. 3. 372. MED. II. 39. — 2) f. आ Weintraube Sch. zu AK. 2, 4, 3, 26. — 3) f. ई c) Weintraube AK. 2, 4, 3, 26. H. 1135. H. an. MED. — b) N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBh. 9, 2621.

गोस्तोम s. u. गोष्टोम.

गोस्थान (गो + स्थान) n. Standort von Kühen, Kuhstall, Kuhhürde H. 964. ÇABDAR. im ÇKDr. HARIV. 3397. — Vgl. गोष्ठान.

गोस्थानक n. dass. AK. 2, 1, 13.

गोस्वल् (?) m. N. pr. eines Schülers des Çākālja VP. 277. — Vgl. गुक्ल, गोसिल.

गोस्वामिन् (गो + स्वा + णि) m. 1) Besitzer einer Kuh, — von Kühen KĀTJ. ÇR. 15, 6, 22. M. 8, 231. VARĀH. BRH. S. 83, 32. — 2) ein religiöser Bett- ler, als Ehrentitel einem Personennamen nachgesetzt, z. B. वोपदेव VOP. S. 175; vgl. LIA. I, 808 und WILSON, a Gloss. of jud. and rev. terms, u. Gosain und Goswami.

गोस्वामिस्थान (गोस्वामिन् + स्थान) n. N. pr. eines Berggipfels im Mittel-Himālaya LIA. I, 53.

गौक्ष (von गुक्ष) m. Versteck, Lager: विद्वैतस्य गव्यस्य गौक्षे RV. 4. 21, 8. धौशिनस्य गौक्षे 6. 7. ein verborgener Ort für Unrath: उवध्यगौक्षे पार्थिवं वनतात् AIT. BR. 2, 6. ÇĀNKH. ÇR. 5, 17, 6. 6, 1, 19. 15, 1, 25. LĪTJ. 2, 3, 4. — gaṇa सुवास्वादि zu P. 4, 2, 77.

गोक्षत्पा (गो + क्षत्पा) f. die Tödtung einer Kuh M. 11, 115.

गोक्षन् (गो + क्षन्) adj. Rinder tödtend: वधः RV. 7, 56, 17.

गोक्षन् (von गुक्ष) adj. verdeckend, s. अवध्यगोक्षन्.

गोक्षन् (गो + क्षन्) n. Kuhmist RATNAM. im ÇKDr. Hār. 207 (fälsch- lich गोक्षन्).

गोक्षमुख s. u. गोक्षामुख.

गोक्षर (गो + क्षर) m. Kuhraub VARĀH. BRH. S. 88, 12. गोक्षरण n. dass. 86, 120. 88. 8. PĀNĀT. I, 281. N. eines Abschnitts im 4ten Buche des MBh. (A dhj. 25 — 69).

गोक्षरीतकी (गो + क्ष + तृ) f. Name eines Baumes, Aegle Marmelos (orr. (s. वित्त्व), TRIK. 2, 4, 10. RATNAM. 6. ÇABDAR. im ÇKDr.

गोक्षित (गो + क्षित) 1) adj. den Kühen zuträglich. — 2) m. Aegle Marmelos Corr. und N. einer kriechenden Pflanze (s. घोष, ÇABDAR. im ÇKDr.

गोक्षि (von गुक्ष) n. Fusswurzel, tarsus H. 616.

गौक्ष (wie eben) adj. zu verhüllen KĀÇ. zu P. 3, 1, 109. VOP. 26, 19. — Vgl. अगौक्ष und गुक्ष.

गौक्षन् adj. von गौक्षय gaṇa कण्वादि zu P. 4, 2, 111.

गौक्षय patron. von गौक्षय gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105 und निकादि zu 154. f. गौक्षयौ gaṇa क्रौड्यादि zu 80.

गौक्षयापि patron. von गौक्षय gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.